

Chapter 2

When the carriage stopped in front of the castle, the driver jumped out to help me down the steps. I noticed the great strength in his hands. He put my luggage down and set out into the darkness. As I stood in front of a large door, old and studded with large iron nails, I looked for a bell or a knocker, but I could not see one. I waited for a long time and I began to feel unsure about what I was doing here, and how safe it is. Is it normal for a solicitor to travel this far, just to talk about a London estate with a foreign customer? It was starting to feel like a horrible nightmare when, all of the sudden, I heard footsteps behind the great door. The door opened and there was a tall old man with a long white moustache, dressed completely in black, from head to toe. He was holding a lamp and said,

“Welcome to my house! Enter freely!” When I stepped inside, he shook my hand with such great strength that I thought he might be the driver. So I asked, “Count Dracula?”

He bowed and replied, “I am Dracula and I welcome you, Mr Harker, to my house. Come in so that you may eat and rest.”

He carried my luggage up a long, windy staircase and through a long hallway. We finally entered a well-lit room with a large fire, and a table set for dinner, which I was happy to see.

The count closed the door and I followed him across the room and into a large bedroom that was also well lit by another log fire. He put down my luggage and said before leaving,

“Once you have refreshed yourself, come into the other room where you will find your supper prepared.”

When I was ready, I entered the room where my supper was waiting for me. The count was standing beside the fireplace and informed me that he will not be joining me for dinner because he had already eaten earlier in the evening. I handed him the letter from Mr Hawkins. The count opened it, smiled as he read it, and returned it back to me to read. One passage that gave me great pleasure to read stated that Mr Hawkins was sick and would be sending a replacement (myself), who he was very confident in. He continued by saying that I am committed and a hard worker.

While I ate my dinner, the Count and I discussed my journey and the strange things that had happened on the way to the castle. As we talked, I noticed how long and thin his face was.

Kapitola 2

Když se kočár zastavil před hradem, kočí vyskočil, aby mi pomohl ze schůdků. Všiml jsem si síly jeho rukou. Položil má zavazadla a vyrazil do tmy. Jak jsem stál před velkými starými vraty, pobitými velkými železnými hřeby, hledal jsem zvon nebo klepadlo, ale žádné jsem neviděl. Čekal jsem dlouho a začal jsem být na pochybách, co tam dělám a jak je to bezpečné. Je to u advokáta běžné, aby jel takhle daleko, jen aby si promluvil o londýnském sídle se zákazníkem z jiné země? Celé to vypadalo jako příšerná noční můra, když tu náhle jsem zaslechl za těmi velkými vraty kroky. Vrata se otevřela a tam stál vysoký starý muž s dlouhým bílým knírem, celý od hlavy k patě v černém. Držel světlo a řekl:

„Vítejte v mém domě! Vstupte bez obav!“ Když jsem vešel dovnitř, stiskl mi ruku takovou silou, že jsem si pomyslel, že by to mohl být ten kočí. Tak jsem se zeptal: „Hrabě Dracula?“

Poklonil se a odpověděl: „Jsem Dracula a vítám vás, pane Harkere, ve svém domě. Pojd'te dál, ať se můžete najíst a odpočinout si.“

Nesl má zavazadla dlouhým větrným schodištěm a dlouhou halou. Konečně jsme vešli do rozsvícené místnosti s krbem a stolem prostřeným k večeři, z čehož jsem měl radost.

Hrabě zavřel dveře a já ho následoval pokojem do velké ložnice, ve které byl také zapálený oheň v krbu. Položil zavazadla a než odešel, řekl:

„Až si odpočínate, přijďte do druhého pokoje, kde je pro vás připravena večeře.“

Když jsem byl připraven, vešel jsem do pokoje, kde na mě čekala večeře. Hrabě stál u krbu a řekl mi, že se mnou nepovečeří, protože už jedl dříve. Podal jsem mu dopis od pana Hawkinse. Hrabě ho otevřel, s úsměvem si ho přečetl a vrátil mi ho, ať si jej také přečtu. Potěšila mě jedna část, ve které stálo, že pan Hawkins je nemocný a posílá místo sebe náhradu (mě), které plně důvěřuje. Dál pokračoval tím, že jsem oddaný a pilný pracovník.

Během večeře jsme s hrabětem hovořili o mé cestě a podivných věcech, které se odehrály cestou na hrad. Jak jsme si povídali, všimnul jsem si, jakou má dlouhou a úzkou tvář.

His hair was scarce around his temples, but quite thick everywhere else. His nose was thin and pointy and his eyebrows were so thick and dark they almost joined above his nose. His teeth were perfectly white and some were so sharp that they came over his bottom lip. His ears were long, pale and pointed at the ends. As I took a closer look at his hands, I noticed thick hair in the centre of his palms, and his long nails were cut to a sharp point. When the Count leaned over me, his hands touched me and a horrible, cold feeling came over me and I shuddered. He must have noticed because he moved away, smiled and said,

“But you must be tired. Your bedroom is ready, and tomorrow you shall sleep as late as you want. I will not be here until the afternoon, so sleep well and dream well!”

He bowed, opened my bedroom door, and gestured for me to enter.

I am confused and a little bit scared. God please take care of me and those whom I love!

May 7th

I slept until late in the day. When I entered the dining room, I saw my breakfast and a note from the Count stating that he had had to leave for a while and that I should eat on my own. After I had eaten, I looked for the servants to tell them I was finished, but I could not see any. I have not seen any servants since I arrived, but the Count has mentioned them several times. I looked around for something to read and could not find anything in the room, so I opened another door and found a library.

I was surprised and happy to see so many English books. The Count walked in as I was looking at them.

“I’m glad you found your way here,” he said. “I’m sure there is something here that will interest you. These books taught me a lot about England, and I look forward to walking down the busy streets of London. But I have only known your language through books. With you here, I will learn how to speak it.”

“But Count,” I said, “You speak very well.”

“Thank you,” he replied, “but if I live in London, people who hear me speak will know that I am not from there. I want to be like the rest of them. I am sorry I had to be away today. I had many important things to do. You may use this room anytime. In fact, you can go anywhere in the castle except where the doors are locked, for reasons you will not understand.”

Vlasy měl kolem spánků prořídle, ale všude jinde byly husté. Měl úzký špičatý nos a jeho obočí bylo tak husté a tmavé, že se nad nosem téměř spojovalo. Zuby byly perfektně bílé a některé byly tak ostré, že sahaly přes jeho spodní ret. Jeho uši byly dlouhé, bledé a na koncích zašpičatělé. Když jsem si podrobněji prohlédl jeho ruce, všiml jsem si hustých chlupů uprostřed jeho dlaní a dlouhých nehtů zastřižených do ostré špičky. Když se hrabě ke mně naklonil, jeho ruce se mě dotkly a mě ovládl strašný pocit chladu, až jsem se zatřásl. Musel si toho všimnout, protože se odtáhl, usmál se a řekl:

„Vy ale musíte být unavený. Vaše ložnice je připravená a zítra můžete spát jak dlouho chcete. Budu zde až odpoledne, takže se dobře vyspěte a ať se vám něco hezkého zdá!“

Uklonil se, otevřel dveře od mé ložnice a pokynul mi, ať jdu dovnitř.

Jsem zmatený a trochu vystrašený. Bože, prosím, ochraňuj mě i ty, co miluji!

7. května

Spal jsem dlouho. Když jsem vešel do jídelny, uviděl jsem snídani a vzkaz od Hraběte, že musel na chvíli odejít a že se mám najíst sám. Když jsem posnídal, hledal jsem sluhy, abych jim řekl, že jsem dojedl, ale žádné jsem nenašel. Neviděl jsem žádné sluhy od té doby, co jsem přijel, ale Hrabě se o nich několikrát zmínil. Rozhlížel jsem se po něčem na čtení, ale v pokoji jsem nic nenašel, a tak jsem otevřel další dveře a našel jsem knihovnu.

Byl jsem překvapený a potěšený, když jsem uviděl spoustu anglických knih. Když jsem si je prohlížel, vešel dovnitř Hrabě.

„Jsem rád, že jste sem našel cestu,“ řekl. „Jsem si jistý, že vás tu něco zaujme. Tyto knihy mě toho naučily hodně o Anglii a už se těším, až se budu procházet po rušných londýnských ulicích. Ale váš jazyk znám jenom z knih. Díky vaší přítomnosti zde se jim naučím mluvit.“

„Ale Hrabě,“ řekl jsem, „mluvíte velmi dobře.“

„Děkuji,“ odpověděl, „ale když budu v Londýně žít, lidé, kteří mě uslyší mluvit, budou vědět, že nejsem odtamtud. Chci být jako oni. Je mi líto, že jsem byl dnes pryč. Měl jsem na práci spoustu důležitých věcí. Tuto místnost můžete kdykoliv využívat. Vlastně můžete jít na hradě kamkoliv kromě dveří, které jsou zamknuté z důvodů, kterým nebudete rozumět.“

I asked him about the blue flames and why the coachman would have stopped at each one. The Count said that on that particular night, the night when all evil spirits come out, a blue flame is seen wherever there is treasure hidden. When I asked him why the treasure has not yet been found, he replied by saying that on that particular night, no person will leave their home, even if there is treasure at stake.

The Count wanted to discuss his estate at Purfleet so I got my papers with the information.

“The estate is called Carfax,” I said. “It is about twenty acres, surrounded by a high wall made from heavy stone, which has not been repaired for many years. There are many trees, which make it quite dark. The house is very large and extremely old. There is also an old chapel near by. There are not many houses around, although there is a very large house that has recently been turned into a private lunatic asylum. But it is not visible from the house.”

“I am glad that it is old and big,” he said. “I am old and could not live in a new house. I do not need the sunshine and sparkling waters like the young do. I love the shade and I like being alone.”

He excused himself and said that he needed to do some work. He returned after about an hour and told me that his servants had prepared dinner for me. Again, he said he would not eat because he had already eaten. But he sat in his chair and we talked while I was eating. We continued talking for what seemed like hours and I was growing very tired, but I did not say anything. All of a sudden, we heard a rooster crow and the Count insisted that I get some rest.

May 8th

Today I woke up after sleeping for only a few hours. I had hung a small shaving mirror by the window and was just beginning to shave when, suddenly, I felt a hand on my shoulder, and the Count saying good morning to me. It startled me because I had not seen him. The reflection in my mirror showed the whole room behind me, but it did not show his reflection. I had cut myself slightly, but I did not notice it. When the Count saw what had happened, he stared at the blood trickling down my chin. All of a sudden, he tried to grab my throat. I quickly moved away and his hand touched the crucifix that hung around my neck, which made him back away in fear.

Zeptal jsem se ho na modré plameny a proč kočí u každého zastavil. Hrabě řekl, že té noci, noci, kdy vycházejí všichni zlí duchové, je vidět modrý plamen všude tam, kde je ukrytý poklad. Když jsem se ho zeptal, proč ten poklad doposud nikdo nenašel, odpověděl, že této noci nikdo nevychází z domu, i když je v sázce poklad.

Hrabě si chtěl promluvit o svém sídle v Purfleetu a tak jsem si došel pro papíry s informacemi.

„Sídlu se jmenuje Carfax,“ řekl jsem. „Má asi dvacet akrů a je obeháno vysokou kamennou zdí, kterou už dlouhá léta nikdo neopravoval. Je tam spousta stromů, které místo dost zastíníjí. Dům je velmi rozlehlý a starý. Poblíž je také stará kaple. V okolí není moc domů, i když je tam jeden velmi velký dům, který byl nedávno přestavěn na soukromé sanatorium pro choromyslné. Ale ten z domu není vidět.“

„Jsem rád, že je starý a velký.“ řekl. „Já jsem starý a nemohl bych žít v novém domě. Nepotřebuji slunce a třpytící se vodu jako vy mladí. Miluji stín a samotu.“

Omluvil se a řekl, že musí jít udělat nějakou práci. Vrátil se asi za hodinu a řekl mi, že jeho sluhové pro mě připravili večeři. Opět řekl, že nebude jíst, protože už jedl. Ale seděl na své židli a zatímco jsem jedl, povídalí jsme si. Povídalí jsme si pak snad celé hodiny a já už byl hodně unavený, ale nic jsem neříkal. Náhle jsme zaslechli kokrhát kohouta a Hrabě trval na tom, že si půjdu odpočinout.

8. května

Dnes jsem se probudil po krátkém spánku. Pověsil jsem si u okna malé toaletní zrcátko a zrovna jsem se začal holit. Náhle jsem ucítil na rameni ruku a Hrabě mi přál dobré ráno. Vyděsilo mě to, protože jsem ho neviděl. Odraz v mém zrcátku ukazoval celý pokoj za mnou, ale neukazoval odraz Hraběte. Lehce jsem se říznul, ale nevěšimnul jsem si toho. Když Hrabě uviděl, co se mi stalo, upřeně se díval na krev stékající po mé bradě. Náhle se mě pokusil popadnout za hrdlo. Rychle jsem se odtáhnul a jeho ruka se dotkla krucifixu, který mi visel kolem krku. Se strachem se odtáhnul.

“Be careful when you cut yourself,” he said. “It is more dangerous than you think it is. And we must get rid of this terrible thing that caused you to cut yourself!”

He opened the window and threw out the mirror, which shattered into a thousand pieces on the stones of the courtyard far below. Then he left the room without saying anything else. Now I do not know how I am supposed to shave!

When I went into the dining room, my breakfast was waiting for me, but the Count was not there as usual. I have never seen him eat or drink. He is a strange man. After I finished eating, I walked around the castle noticing its beauty. But I cannot describe it because I discovered that all of the doors in the castle are locked, and there is no possible way for me to exit. Now I know that I am a prisoner!

„Budte opatrný, když se říznete,“ řekl. „Je to nebezpečnější, než si myslíte. A musíme se zbavit téhle příšerné věci, kvůli které jste se říznul!“

Otevřel okno a vyhodil zrcátko, které se na kamenech hluboko dole na dvoře roztříštilo na tisíc kousků. Pak beze slova odešel z místnosti. Teď nevím, jak se mám holit!

Když jsem přišel do jídelny, čekala na mě snídaně, ale Hrabě tam jako obvykle nebyl. Nikdy jsem ho neviděl jíst ani pít. Je to zvláštní člověk. Když jsem dojedl, procházel jsem se po hradu a prohlížel si jeho krásu. Nemůžu ji ale popsat, protože jsem zjistil, že všechny dveře na hradě jsou zamčeny a že není možné, abych odešel. Nyní vím, že jsem vězeň!

Comprehension Questions

- 7) What is Jonathan's profession?
- 8) Why is he visiting the Count?
- 9) Why did Jonathan think that the Count was the driver?
- 10) Why did the Count not join Jonathan for dinner?
- 11) What does the Count look like?
- 12) What did the letter from Mr Hawkins say about Jonathan?
- 13) Why does the Count want to learn English?
- 14) Why did the driver stop at every blue flame on the way to the castle?
- 15) Where is the estate that the Count wants to purchase?
- 16) What does the estate look like?
- 17) Why did the Count scare Jonathan while he was shaving?
- 18) How did the Count react to Jonathan's cut?
- 19) What did the Count do to Jonathan's mirror?

Language corner

Past perfect (Předminulý čas)

This tense is used when you want to show that one past action happened before another action in the past. It is used when you do not retell a story in chronological order. It is formed with **had + past participle** (3rd form of the verb) – past perfect simple, or **had + been + present participle** (-ing form) – past perfect continuous.

Examples:

- The count was standing beside the fireplace and informed me that he would not be joining me for dinner because he **had** already **eaten** earlier in the evening. (He ate before he talked to Harker.)
- He returned after about an hour and told me that his servants **had prepared** dinner for me.
(The servants prepared dinner before Dracula spoke about it.)
- I **had hung** a small shaving mirror by the window and was just beginning to shave... (Jonathan hung it some time before the morning mentioned.)

Exercise:

Rewrite the sentences using the past perfect.

1. John left the party before I arrived. When I arrived at the party, John _____.
2. My wife cooked dinner before I got home. When I got home, my wife _____.
3. She lost her wallet and was very worried about it. She was very worried because she _____.
4. She was cleaning the flat all day and in the evening she was very tired. She was very tired because she _____.

